

APOCALIPSI

Pròleg (1,1-8)

Apocalipsi 1

Títol (Revelació de Jesucrist)

1Revelació de Jesucrist, que Déu li donà perquè fes conèixer als seus servents allò que aviat s'ha de complir. Jesucrist envià el seu àngel per comunicar-la a Joan, el seu servent,

2i Joan ha donat testimoni de tot el que ha vist, que és paraula de Déu i ha estat confirmat pel mateix Jesucrist.

3Feliç el qui llegeix les paraules d'aquesta profecia i feliços els qui l'escolten i fan cas de tot el que hi ha escrit, perquè el temps s'acosta!

Salutació (de Joan a les 7 esglésies)

4Joan, a les set esglésies que hi ha a la província de l'Àsia. Us desitjo la gràcia i la pau de part de Déu, el qui és, el qui era i el qui ve, de part dels set esperits que estan davant el seu tron,

5i de part de Jesucrist, el testimoni fidel, el primogènit dels qui retornen d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang,

6i ha fet de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare.

A ell sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén.

7 Mireu, ve enmig dels núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells qui el van traspasar; tots els pobles de la terra faran grans planys per ell. Sí! Amén!

8Jo sóc l'alfa i l'omega, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ve, el Déu de l'univers.

Les 7 cartes a les 7 esglésies (1,9-3,22)

Visió preparatòria (1,9-20)

9Jo, Joan, germà i company vostre en la tribulació, la reialesa i la constància que compartim amb Jesús, em trobava a l'illa de Patmos per haver anunciat la paraula de Déu i per haver donat testimoni de Jesús.

10El dia del Senyor, l'Esperit es va apoderar de mi i vaig sentir darrere meu una veu forta, com un toc de trompeta,

11que deia:

– Escriu en un llibre això que veus i envia-ho a les set esglésies d'Efes, Esmirna, Pèrgam, Tiatira, Sardes, Filadèlfia i Laodicea.

12Vaig girar-me per veure

la veu que em parlava i vaig veure set lampadaris d'or

13i, enmig dels lampadaris, algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or;

14tenia el cap i els cabells blancs com la llana més blanca i com la neu, i els seus ulls eren com una flama de foc;

15els seus peus semblaven bronze brunyit, refinat a la fornal, i la seva veu era com el bramul de les onades.

16A la mà dreta hi tenia set estrelles, i de la boca li sortia una espasa esmolada de dos talls. El seu rostre era com el sol quan resplendeix amb tot el seu esclat.

17En veure'l vaig caure als seus peus com mort, però ell va posar sobre meu la mà dreta i em digué:

– No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer.

18Sóc el qui viu: era mort, però ara visc pels segles dels segles i tinc les claus de la mort i del seu reialme.

19Escriu, doncs, el que has vist, el que ara és i el que vindrà després.

20El misteri de les set estrelles que has vist a la meva mà dreta i els set lampadaris d'or és aquest: les set estrelles són els àngels de les set esglésies i els set lampadaris són les set esglésies.

Apocalipsi 2 (comença el primer septenari)

Carta a l'església d'Efes

1»A l'àngel de l'església que hi ha a Efes, escriu-li:

»“Això diu el qui té a la mà dreta les set estrelles i es passeja enmig dels set lampadaris d'or:

2»Conec les teves obres, el teu esforç i la teva constància. Sé que no pots suportar els dolents: has posat a prova els qui es diuen apòstols i no ho són, i els has trobat falsos.

3Ets pacient i constant, i no has defallit quan has hagut de sofrir pel fet de portar el meu nom.

4»Però tinc contra tu que no tens l'amor que tenies primer.

5Recorda, doncs, d'on has caigut; converteix-te i torna a obrar com abans. Si no et converteixes, vindré a trobar-te, i trauré el teu lampadari del seu lloc.

6Tens, però, a favor teu que detestes la manera d'obrar dels nicolaïtes, que jo també detesto.

7»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies. Al qui surti vencedor, li concediré de menjar de l'arbre de la vida que hi ha en el paradís de Déu.”

Carta a l'església d'Esmirna

8»A l'àngel de l'església que hi ha a Esmirna, escriu-li:

»“Això diu el primer i el darrer, el qui era mort i ha tornat a la vida:

9»Conec la tribulació que passes i la teva pobresa, encara que, de fet, ets ric. Sé com t'injurien els qui es diuen jueus i no són res més que una sinagoga de Satanàs.

10No tinguis cap por dels sofriments que t'esperen. El diable, per provar-vos, en llançarà alguns de vosaltres a la presó, i passareu per una tribulació que durarà deu dies. Sigues fidel fins a la mort i et donaré la corona de la vida.

11»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies. Al qui surti vencedor, la segona mort no li farà cap mal.”

Carta a l'església de Pèrgam

12»A l'àngel de l'església que hi ha a Pèrgam, escriu-li:

»"Això diu el qui té l'espasa esmolada de dos talls:

13»Conec el lloc on resideixes: Satanàs hi té el seu tron. Sé que et mantens fidel al meu nom. No vas renegar de la fe en mi, ni tan sols en els dies que Antipes, el meu testimoni fidel, va ser mort en aquesta ciutat on resideix Satanàs.

14»Però tinc alguna cosa contra tu: dins teu n'hi ha que segueixen la doctrina de Balaam, aquell qui ensenyava Balac a fer caure els israelites en la trampa de menjar carn sacrificada als ídols i així prostituir-se.

15De manera semblant, dins teu també hi ha qui segueix la doctrina dels nicolaïtes.

16Per tant, converteix-te. Si no ho fas, vindré a trobar-te de seguida i lluitaré contra ells amb l'espasa de la meva boca.

17»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies. Al qui surti vencedor, li donaré el manà amagat i una pedra blanca amb un nom nou inscrit que ningú no coneix, fora del qui el rep."

Carta a l'església de Tiatira

18»A l'àngel de l'església que hi ha a Tiatira, escriu-li:

»"Això diu el Fill de Déu, el qui té els ulls com una flama de foc i els peus semblants a bronze brunyit:

19»Conec les teves obres, el teu amor, la teva fe, el teu servei i la teva constància. Sé que ara les teves obres són més nombroses que abans.

20»Però tinc contra tu que toleres Jezabel, aquella dona que es fa passar per profetessa: enganya els meus servents i els ensenya a prostituir-se menjant carn sacrificada als ídols.

1Jo li he donat temps perquè es convertís, però no vol penedir-se del seu comportament libidinós.

22Doncs mira, la llançaré al llit de la gran tribulació juntament amb els seus companys d'adulteri, si no es converteixen de la manera de viure que ella els ha ensenyat;

23i fins i tot faré morir els fills que ella ha tingut. Així totes les esglésies coneixeran que jo penetro el cor i els pensaments i us pago a cada un segons les vostres obres.

24»En canvi, a vosaltres, a la resta dels qui sou a Tiatira, als qui no seguïu la doctrina d'aquella dona ni heu volgut conèixer el que ells anomenen les profunditats de Satanàs, jo us dic que no us imposaré cap més càrrega.

25Ara bé, el que posseïu, guardeu-ho fidelment fins que jo torni.

26»Al qui surti vencedor, al qui es mantingui fins a la fi en la pràctica de les meves obres, li donaré poder sobre els pobles,

27perquè els governi amb una vara de ferro com qui esmicola els gerros de terrissa.

28Aquest és el poder que he rebut del meu Pare. Li donaré també l'estel del matí.

29»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies.”

Apocalipsi 3 (continua el primer septenari)

Carta a l'església de Sardes

1»A l'àngel de l'església que hi ha a Sardes, escriu-li:

»“Això diu el qui té els set esperits de Déu i les set estrelles:

»Conec les teves obres. Sé que el teu nom significa que vius; de fet, però, ets mort.

2Estigues en vetlla i enforteix tot allò que és a punt de morir. Les teves obres no les he trobades perfectes als ulls del meu Déu.

3Recorda, doncs, el que vas escoltar i acceptar. Fes-ne cas i converteix-te. Si no vetlles, vindré com un lladre, i no sabràs pas a quina hora et cauré al damunt.

4»Però hi ha dintre teu, a Sardes, unes poques persones que no s'han tacat els vestits. Aquestes m'acompanyaran vestides de blanc, perquè en són dignes.

5»El qui surti vencedor anirà, doncs, amb vestits blancs. No esborraré el seu nom del llibre de la vida, sinó que el reconeixeré davant el meu Pare i els seus àngels.

6»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies.”

Carta a l'església de Filadèlfia

7»A l'àngel de l'església que hi ha a Filadèlfia, escriu-li:

»“Això diu el Sant, el Veraç, el qui té la clau de David, el qui obre, i ningú no pot tancar, el qui tanca, i ningú no pot obrir:

8»Conec les teves obres. Mira, he posat davant teu una porta oberta que ningú no pot tancar. No ets gaire fort, però has guardat la meva paraula i no has renegat del meu nom.

9Posaré a les teves mans alguns de la sinagoga de Satanàs, dels qui es diuen jueus i no ho són, sinó que menteixen. Jo els faré venir a prosternar-se als teus peus i reconeixeran l'amor que et tinc.

10Ja que has guardat amb constància la meva paraula, també jo et guardaré de l'hora de la prova que és a punt de caure damunt tota la terra i els seus habitants.

11Vinc de seguida: el que posseeixes, guarda-ho fidelment, perquè ningú no et prengui la corona.

12»Al qui surti vencedor, jo el faré columna en el temple del meu Déu, i ja no se'n mourà mai més. Gravaré en ell el nom del meu Déu i el nom de la ciutat del meu Déu, la nova Jerusalem que baixa del cel venint del meu Déu, i també el meu *nom nou*.

13»Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies.”

Carta a l'església de Laodicea

14 A l'àngel de l'església que hi ha a Laodicea, escriu-li:

“Això diu l’Amén, el testimoni fidel i veraç, el principi de tot el que Déu ha creat:

15 Conec les teves obres i sé que no ets ni fred ni calent. Tant de bo que fossis fred o calent!

16 Però, ja que ets tebi, i no fred o calent, estic a punt de vomitar-te.

17Tu dius: ‘Sóc ric, m’he enriquit i no em manca res’, però no t’adones que ets el més miserable i digne de compassió, pobre, cec i nu.

18Per això et recomano que em compris or refinat al foc, que t’enriqueixi; vestits blancs, que et cobreixin i amaguin la teva nuesa vergonyosa, i pomada per a posar-te-la als ulls, que et torni la vista.

19»Jo reprenc i corregeixo tots aquells que estimo. Sigues, doncs, zelós i converteix-te.

20Mira, sóc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi.

21 Al qui surti vencedor, li concediré d’asseure’s amb mi en el meu tron, tal com jo, que he vençut, m’he assegut amb el meu Pare en el seu tron.

22 Qui tingui orelles, que escolti què diu l’Esperit a les esglésies.”

Els set segells

Apocalipsi 4

Visió preparatòria: Litúrgia celestial

1Després d’això, vaig veure una porta oberta en el cel, i vaig sentir aquella veu semblant al toc de trompeta que abans m’havia parlat. Em deia:

– Puja aquí dalt i et faré conèixer allò que aviat, després d’aquestes coses, ha de succeir.

2Immediatament, l’Esperit es va apoderar de mi, i vaig veure un tron posat en el cel. Al tron hi seia algú

3que tenia amb un esclat semblant al jaspí i la cornalina, i el tron era nimbat per un cercle de llum que brillava com la maragda.

4Al seu voltant hi havia vint-i-quatre trons, on seien vint-i-quatre ancians, que portaven vestits blancs i corones d'or al cap.

5Del tron sortien llampecs, veus i tronades. Davant el tron cremaven set torxes enceses, que són els set esperits de Déu,

6i per terra s'estenia com un mar de vidre semblant al glaç. En el tron, al seu voltant, hi havia quatre vivents plens d'ulls davant i darrere.

7El primer vivent era semblant a un lleó; el segon vivent era semblant a un toro; el tercer vivent tenia aspecte d'home, i el quart vivent era semblant a una àguila en ple vol.

8Cada un dels quatre vivents tenia sis ales, i estaven plens d'ulls que miraven tot al voltant i cap al tron. Nit i dia no paraven de repetir: «Sant, sant, sant és el Senyor, Déu de l'univers, el qui era, el qui és i el qui ve.».

9I sempre que aquells vivents glorificaven i honoraven el qui seu al tron i viu pels segles dels segles i li donaven gràcies,

10els vint-i-quatre ancians es prosternaven davant el qui seu al tron, adorant el qui viu pels segles dels segles. Posaven les seves corones davant el tron i proclamaven:

11— Ets digne, Senyor i Déu nostre,
de rebre la glòria, l'honor i el poder,
perquè has creat totes les coses:
has volgut que existissin,
i les has creades.

Apocalipsi 5

1Després vaig veure a la mà dreta del qui seia al tron un document en forma de rotlle escrit per davant i per darrere i tancat amb set segells. 2Vaig veure també un àngel poderós que cridava amb tota la força:

— ¿Qui és digne d'obrir el llibre i trencar-ne els segells?

3Però, ni al cel ni a la terra ni sota la terra, ningú no va ser capaç d'obrir el llibre i de veure què deia. 4Jo, veient que no trobaven ningú que fos digne d'obrir-lo i de veure què deia, plorava desconsoladament. 5Però un dels ancians em digué:

– No ploris: ha triomfat el lleó de la tribu de Judà, el rebrot de David. Ell obrirà el llibre i els seus set segells.

6Aleshores vaig veure al mig, en el tron, envoltat dels quatre vivents i dels vint-i-quatre ancians, un anyell dret, com degollat; tenia set banyes i set ulls, que són els set esperits de Déu, enviats per tota la terra.

7L'Anyell es va acostar al qui seia al tron i prengué de la seva mà dreta aquell llibre.

8Així que el prengué, els quatre vivents i els vint-i-quatre ancians es van prosternar davant l'Anyell; cada un tenia una cítara i una copa d'or, plena de perfums d'encens, que són les pregàries del poble sant.

9 I entonaven un càntic nou que deia:

– Ets digne de prendre el llibre

i d'obrir-ne els segells,

perquè has estat degollat

i has comprat per a Déu

amb la teva sang

gent de tota tribu, llengua,

poble i nació,

10i n'has fet una casa reial

i uns sacerdots dedicats al nostre Déu,

que regnaran a la terra.

11 Llavors, en plena visió, vaig sentir les veus d'una multitud d'àngels que envoltaven el tron, i les veus dels vivents i dels ancians. Eren milers de milers i miríades de miríades, ç

12que exclamaven amb veu forta:

– Digne és l'Anyell

que ha estat degollat

de rebre tot poder, riquesa, saviesa,

força, honor, glòria i lloança.

13Després vaig sentir totes les criatures que hi ha al cel, a la terra, sota la terra i al mar, totes les que hi ha en aquests llocs, que proclamaven:

– Al qui seu al tron i a l'Anyell

siguin donats la lloança, l'honor,

la glòria i el poder

pels segles dels segles.

14 Els quatre vivents responien:
– Amén.
I els ancians es van prosternar adorant.

Apocalipsi 6

Els quatre primers segells

1Després vaig veure com l'Anyell obria el primer dels set segells i vaig sentir el primer dels quatre vivents que deia amb veu de tro:

– Vine!

2I vaig veure que hi havia un cavall blanc, i el seu genet duia un arc. Li van donar una corona i va sortir com a vencedor camí de la victòria.

3Després, quan l'Anyell va obrir el segon segell, vaig sentir el segon dels vivents que cridava:

– Vine!

4Llavors va sortir un altre cavall, de color roig. Al seu genet, li donaren poder d'arrencar la pau de la terra i fer que els homes es matessin els uns als altres. I li van donar una gran espasa.

5Després, quan l'Anyell va obrir el tercer segell, vaig sentir el tercer dels vivents que cridava:

– Vine!

I vaig veure que hi havia un cavall negre, i el seu genet duia una balança a la mà. 6Llavors vaig sentir enmig dels quatre vivents com una veu que deia:

– Una mesura de blat, un denari; tres mesures d'ordi, un denari; però, l'oli i el vi, respecta'ls.

7Després, quan l'Anyell va obrir el quart segell, vaig sentir la veu del quart vivent que cridava:

– Vine!

8I vaig veure que hi havia un cavall de color cendrós. El seu genet s'anomenava la Mort, i la seguia l'Hades, el seu reialme. Li van donar potestat sobre la quarta part de la terra, perquè matés amb l'espasa, la fam, la pesta i les bèsties de la terra.

El cinquè segell

9Després, quan l'Anyell va obrir el cinquè segell, vaig veure sota l'altar les ànimes dels qui havien estat immolats per causa de la paraula de Déu i del testimoni que n'havien donat. 10I cridaven amb veu forta:

– Senyor, sant i veraç, quant de temps trigaràs a fer justícia i a demanar comptes de la nostra sang als habitants de la terra?

11 Llavors van donar un vestit blanc a cada un, però els van dir que esperessin encara una mica de temps, fins que quedés complet el nombre dels seus germans, servents amb ells i que, com ells, havien de ser morts.

El sisè segell

12 Després, quan l'Anyell va obrir el sisè segell, vaig veure que es produïa un gran terratrèmol. El sol s'enfosquí com un sac negre, la lluna es tornà tota com si fos sang, 13 les estrelles del cel caigueren sobre la terra com cau de la figuera el fruit verd assotat per la ventada; 14 el cel es va plegar com un pergamí que s'enrotlla, i es mogueren del seu lloc totes les muntanyes i les illes. 15 Els reis de la terra, els magnats, els generals, els rics, els poderosos, tots els esclaus i els homes lliures van amagar-se a les coves i a les roques de les muntanyes. 16 I deien a les muntanyes i a les roques:
– Caieu damunt nostre i amagueu-nos de la mirada d'aquell qui seu al tron i de la indignació de l'Anyell. 17 Perquè el dia terrible de la seva indignació ja ha arribat, i ¿qui serà capaç de resistir?

Apocalipsi 7

Una multitud de salvats

1 Després d'això, vaig veure quatre àngels drets als quatre extrems de la terra, que retenien els quatre vents perquè cap d'ells no bufés sobre la terra ni sobre el mar ni sobre cap arbre. 2 Vaig veure també un altre àngel que pujava de sol ixent i portava el segell del Déu viu, i va cridar amb veu forta als quatre àngels que havien rebut poder de fer mal a la terra i al mar:
3 – No feu cap mal a la terra ni al mar ni als arbres, fins que no haurem marcat al front els servents del nostre Déu.
4 Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel: 5 dotze mil de la tribu de Judà, dotze mil de la tribu de Rubèn, dotze mil de la tribu de Gad, 6 dotze mil de la tribu d'Aser, dotze mil de la tribu de Neftalí, dotze mil de la tribu de Manassès, 7 dotze mil de la tribu de Simeó, dotze mil de la tribu de Leví, dotze mil de la tribu d'Issacar, 8 dotze mil de la tribu de Zabuló, dotze mil de la tribu de Josep, dotze mil de la tribu de Benjamí.

Litúrgia celestial: Els màrtirs de l'Anyell

9 Després d'això, vaig veure que hi havia una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de totes les nacions, tribus, pobles

i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, i portaven vestits blancs i palmes a les mans. 10I proclamaven amb veu forta:

– La salvació és del nostre Déu, que seu al tron, i de l'Anyell.

11I tots els àngels que s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents es van prosternar davant el tron amb el front fins a terra i adoraven Déu 12dient:

– Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.

13Aleshores un dels ancians va prendre la paraula i em preguntà:

– Aquests que porten vestits blancs, qui són i d'on vénen?

14Jo li vaig respondre:

– Senyor meu, tu ho saps.

Ell em digué:

– Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell i els han quedat blancs. 15Per això estan davant el tron de Déu donant-li culte nit i dia dins el seu temple. El qui seu al tron plantarà damunt d'ells el seu tabernacle. 16Mai més no passaran fam ni set, ni els farà mal el sol ni la xardor, 17perquè l'Anyell que és al mig del tron els pasturarà i els conduirà a les fonts d'aigua viva. I Déu eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.

Apocalipsi 8

El setè segell

1Quan l'Anyell va obrir el setè segell, es va fer silenci al cel durant una mitja hora.

Les set trompetes

Visió preparatòria

2Després vaig veure que els set àngels que estan drets davant de Déu rebien set trompetes.

3Llavors va venir un altre àngel amb un encenser d'or i es va posar vora l'altar. Li donaren perfums d'encens a mans plenes, perquè els oferís, amb les pregàries de tot el poble sant, a l'altar d'or que hi ha davant el tron. 4I el fum de l'encens, junt amb les pregàries del poble sant, va pujar de mans de l'àngel fins a la presència de Déu. 5Després l'àngel va omplir l'encenser amb foc de l'altar i l'abocà a la terra, i van esclatar-hi tronades, veus, llamps i un terratrèmol.

Les quatre primeres trompetes

6Aleshores els set àngels que tenien les set trompetes van preparar-se per a tocar.

7Va tocar el primer, i foren abocats a la terra una pedregada i un foc barrejats amb sang. La tercera part de la terra, la tercera part dels arbres i tota l'herba van quedar abrusats.

8Va tocar el segon àngel, i fou abocada al mar una mena de gran muntanya, roent de foc. Una tercera part del mar es va tornar sang; 9la tercera part dels animals que hi viuen va morir i la tercera part de les naus va ser destruïda.

10Va tocar el tercer àngel, i un astre gegantí, encès com una torxa, caigué del cel sobre la tercera part dels rius i de les fonts d'aigua. 11El nom de l'astre és Absenta, i la tercera part de les aigües es va convertir en absenta, i molta gent va morir per culpa de l'aigua que s'havia tornat amarga.

12Va tocar el quart àngel, i la foscor colpí la tercera part del sol, la tercera part de la lluna i la tercera part de les estrelles. Tant el dia com la nit perderen així un terç de la seva llum.

13En plena visió, vaig sentir el batec d'una àguila que volava altíssima pel cel i que proclamava amb veu forta:

– Ai, ai, ai dels habitants de la terra pels últims tocs de trompeta que els tres àngels estan a punt de fer!

Apocalipsi 9

La cinquena trompeta

1Va tocar el cinquè àngel, i vaig veure a la terra un estel caigut del cel. Li van donar la clau del pou de l'abisme; 2ell va obrir el pou i en va pujar una fumarada com la fumarada d'una gran forn, que va enfosquir el sol i l'aire.

3Llavors, de dintre la fumarada, en van sortir unes llagostes que s'escamparen per la terra. Les llagostes van rebre un poder com el que tenen els escorpins, 4però els van ordenar que no fessin mal ni a l'herba ni a la vegetació ni als arbres, sinó tan sols als homes que no portessin al front el segell de Déu. 5Els fou concedit no pas de matar-los, sinó de turmentar-los durant cinc mesos amb un turment com el que provoca la picada dels escorpins. 6Aquells dies els homes buscaran la mort i no la trobaran, desitjaran morir però la mort s'apartarà d'ells.

7Aquelles llagostes semblaven cavalls equipats per a la guerra; duïen al cap una mena de corones semblants a l'or i tenien la cara com de persones humanes, 8la seva cabellera era com de dona i les seves dents, com dents de lleó. 9Portaven unes cuirasses com cuirasses d'acer, i el brogit de les seves ales era com el d'una munió de carros de guerra llançant-se a la batalla.

10Com els escorpins, duïen cues amb fiblons, i aquestes cues havien rebut el

poder de fer mal als homes durant cinc mesos. 11El seu rei és l'àngel del l'abisme, anomenat Abaddon en hebreu i que en grec duu el nom d'Apol·lont. 12El primer «ai» ha passat. Encara en vindran dos més.

La sisena trompeta

13Va tocar el sisè àngel i vaig sentir una veu que sortia dels quatre angles de l'altar d'or que hi ha al davant de Déu, 14i deia al sisè àngel que duia la trompeta:

– Deslliga els quatre àngels encadenats vora l'Eufrates, el gran riu.

15Llavors foren deslligats els quatre àngels que estaven preparats per a tal hora i tal dia de tal mes i tal any, perquè matessin la tercera part dels homes.

16El seu exèrcit era de vint mil miríades de soldats a cavall: així vaig sentir que ho proclamaven. 17Els cavalls i els seus genets, que vaig veure en plena visió, duïen cuirasses de foc, de jacint i de sofre; els caps dels cavalls semblaven caps de lleó, i les seves boques vomitaven foc, sofre i fum. 18Una tercera part dels homes va morir d'aquelles tres plagues: el foc, el fum i el sofre que vomitaven les boques dels cavalls. 19El poder dels cavalls residia, doncs, a la boca, i també a la cua, ja que tenien cues com serps, amb cap i tot, capaces de fer mal.

20Els homes que quedaven, els qui no van morir d'aquelles plagues, no renunciaren a allò que les seves mans havien fabricat i van continuar adorant dimonis i ídols d'or, plata, bronze, pedra i fusta, incapaços de veure-hi, de sentir-hi o de caminar; 21i tampoc no van deixar de cometre assassinats i bruixeries, actes libidinosos i robatoris.

Apocalipsi 10

El rotlle profètic

1Després vaig veure un altre àngel poderós que baixava del cel vestit amb un núvol i coronat amb l'arc iris; la seva cara era com el sol, i les seves cames, com columnes de foc. 2Duia a la mà un petit rotlle obert. Va posar el peu dret damunt el mar i el peu esquerre a la terra, 3i va cridar amb veu forta, com un lleó que rugeix. Així que hagué cridat, els set trons van fer ressonar les seves veus. 4Quan els set trons hagueren parlat, jo anava a escriure, però vaig sentir una veu del cel que em deia:

– Guarda sota segell el que han dit els set trons: no ho escriguis!

5Després l'àngel que jo havia vist plantat damunt el mar i la terra va alçar la mà dreta cap al cel 6i va jurar pel qui viu pels segles dels segles, el qui va crear el cel, la terra i el mar, amb tot el que contenen, bo i dient:

– No hi haurà més retard. 7Quan se sentirà el setè àngel que comença a tocar la trompeta, aquells dies es complirà el misteri de Déu, tal com ell l'havia anunciat als seus servents, els profetes.

8Després vaig tornar a sentir la veu del cel que m'havia parlat abans. Em deia:

– Vés a prendre aquell rotlle obert de la mà de l'àngel que està plantat damunt el mar i la terra.

9Jo vaig anar a demanar a l'àngel que em donés el petit rotlle. Ell em digué:

– Agafa'l i menja-te'l. T'amargarà les entranyes, però a la boca el trobaràs dolç com la mel.

10Llavors vaig prendre el petit rotlle de la mà de l'àngel i me'l vaig menjar. A la boca, el trobava dolç com la mel; però després d'engolir-lo, les entranyes se m'ompliren d'amargor.

11I em van dir:

– Encara has de profetitzar sobre molts pobles, nacions, llengües i reis.

Apocalipsi 11

Els dos testimonis

1Després van donar-me una mida semblant a una vara i em digueren:

– Vés a amidar el temple de Déu i l'altar i compta els qui hi adoren, 2però deixa de banda l'atri exterior del temple, no l'amidis, perquè ha estat lliurat als pagans, que trepitjaran la ciutat santa quaranta-dos mesos.

3Mentrestant, durant aquests mil dos-cents seixanta dies, jo faré que els meus dos testimonis hi profetitzin vestits amb roba de sac. 4Aquests dos testimonis són les dues oliveres i els dos lampadaris que estan sempre davant el Senyor de la terra. 5Si algú intenta de fer-los mal, els surt de la boca un foc que consumeix els seus enemics. Ben cert, si algú vol fer-los mal, cal que mori així! 6Aquests dos tenen poder de cloure el cel perquè no caigui la pluja durant el temps que profetitzin. També tenen poder de convertir l'aigua en sang i d'afligir la terra amb tota mena de plagues, sempre que voldran.

7»Quan hauran acabat de donar testimoni, la bèstia que pujarà de l'abisme els farà la guerra, els vencerà i els matarà. 8Els seus cossos quedaran estesos a la plaça de la gran ciutat, que, simbòlicament, s'anomena Sodoma i Egipte, allà mateix on el seu Senyor va ser crucificat. 9Durant tres dies i mig, gent de tots els pobles, tribus, llengües i nacions vindran a veure els seus cossos i no permetran que ningú els doni sepultura. 10Els habitants de la terra se n'alegraran i ho celebraran enviant-se obsequis els uns als altres, perquè aquests dos profetes eren per a ells un turment constant.

11Però després dels tres dies i mig vaig veure un esperit de vida que venia de Déu i que entrava dintre d'ells. Llavors es van posar drets, i un gran pànic s'apoderà dels qui ho contemplaven. 12Els dos testimonis van sentir una veu forta que, del cel estant, els deia:

– Pugeu aquí!

I ells van pujar al cel en un núvol, sota la mirada dels seus enemics. 13En aquella mateixa hora hi hagué un gran terratrèmol. La desena part de la ciutat es va enfonsar i, per culpa del terratrèmol, set mil persones van morir. Els supervivents, esglaiats, donaren glòria al Déu del cel.

14El segon «ai» ha passat. De seguida vindrà el tercer.

La setena trompeta

15Va tocar el setè àngel i en el cel ressonaran veus potents que proclamaven:

– La reialesa del món és ara del Senyor nostre i del seu Messies, i regnarà pels segles dels segles!

16Aleshores els vint-i-quatre ancians que seuen davant de Déu en els seus trons es van prosternar amb el front fins a terra i adoraven Déu 17dient:

– Et donem gràcies, Senyor,
Déu de l'univers,
el qui és i el qui era,
perquè ja has pres el teu gran poder
i has instaurat el teu Regne.

18Les nacions estaven furioses,
però ara ha arribat
el dia de la teva fúria;
el temps de judicar els morts,
de recompensar
els teus servents els profetes,
el poble sant
i tots els qui veneren el teu nom,
petits i grans,

l'hora de destruir
els destructors de la terra.

19Aleshores es va obrir el temple de Déu que hi ha al cel, i dins el temple va aparèixer l'arca de l'aliança de Déu, mentre esclataven llamps, tronades i veus, la terra tremolava i queia una gran pedregada.

Apocalipsi 12

La dona i el drac

1Llavors aparegué al cel un gran senyal: una dona vestida amb el sol, que tenia la lluna sota els peus, i duia al cap una corona de dotze estrelles. 2Havia d'infantar i cridava afligida pels dolors del part.

3També aparegué al cel un altre senyal: un gran drac roig que tenia set caps i deu banyes. Als set caps hi duia set diademes, 4i la seva cua va arrossegar la tercera part de les estrelles del cel i les llançà a la terra.

El drac es va aturar davant la dona que havia d'infantar per devorar-li el fill així que nasqués. 5La dona va posar al món un fill, un noi que ha de governar tots els pobles amb una vara de ferro. El fill de la dona va ser endut cap a Déu i cap al seu tron, 6i ella va fugir al desert, on Déu li havia preparat un lloc, perquè l'alimentessin allà mil dos-cents seixanta dies.

7Aleshores va esclatar una batalla al cel: Miquel i els seus àngels combatien contra el drac. El drac també lluitava juntament amb els seus àngels, 8però no va poder guanyar, i perderen el lloc que ocupaven al cel. 9El gran drac, la serp antiga, l'anomenat diable i Satanàs, el qui enganya el món sencer, va ser llançat a la terra, i també els seus àngels hi foren llançats amb ell. 10Llavors vaig sentir al cel una veu forta que proclamava:

– Ara és l'hora de la salvació,
la força i el regnat del nostre Déu,
l'hora del poder del seu Messies,
perquè l'acusador dels nostres germans,
el qui els acusava nit i dia
davant el nostre Déu,
ha estat expulsat.

11Els l'han vençut
per la sang de l'Anyell
i pel testimoniatge del seu martiri,
ja que no van estimar tant la vida
que els fes por la mort.

12Per això, alegreu-vos-en, cel
i tots els qui hi habiteu!
Ai de la terra i del mar,
perquè ha baixat cap a vosaltres
el diable, ple de fúria,
sabent que el temps se li acaba!

13Quan el drac es veié llançat a la terra, va perseguir la dona que havia
infantat el noi; 14però la dona va rebre les dues ales de la gran àguila perquè
volés fins al desert, al lloc que li corresponia, on havia de ser alimentada,
lluny de la serp, un temps, dos temps i la meitat d'un temps. 15Llavors la
serp va vomitar com una riuada d'aigua darrere la dona perquè el corrent se
l'emportés. 16Però la terra va ajudar la dona: la boca de la terra s'obrí i va
engolir la riuada que el drac havia vomitat. 17El drac, ple de ràbia contra la
dona, se n'anà a fer la guerra contra la resta de la seva descendència, contra
els qui guarden els manaments de Déu i mantenen ferm el testimoni de
Jesús.

18I el drac es deturà a la vora de la mar.

Apocalipsi 13

Les dues bèsties

1Aleshores vaig veure pujar del mar una bèstia que tenia deu banyes i set
caps, amb deu diademes a les banyes i noms blasfems a cada cap. 2La bèstia
que vaig veure semblava una pantera; tenia potes d'ós i boca de lleó. El drac
li va donar la seva força, el seu tron i un gran poder. 3Un dels seus caps
estava com ferit de mort, però la ferida mortal va ser curada. Llavors la terra
entera, meravellada, va seguir la bèstia. 4Tothom adorava el drac pel poder
que havia donat a la bèstia, i adorava també la bèstia, exclamant:
– Qui es pot comparar a la bèstia? Qui pot combatre contra ella?

5I van donar a la bèstia una boca que proferia insolències i blasfèmies.
També li concediren de tenir poder per a triomfar durant quaranta-dos
mesos. 6De la boca de la bèstia brollaven blasfèmies contra Déu: contra el
seu nom i contra el tabernacle del cel i els qui hi habiten. 7També li van
permetre de fer la guerra contra el poble sant i vèncer-lo, i va rebre poder
sobre tota tribu, poble, llengua i nació. 8Tots els habitants de la terra
l'adoraran, tots els qui, des de la creació del món, no tenen escrit el seu nom
en el llibre de la vida de l'Anyell degollat. 9Qui tingui orelles, que escolti:

10– El qui ha d'anar a la captivitat,
hi anirà;
el qui ha de morir a fil d'espasa,
hi morirà.
Aquí mostrarà el poble sant la perseverança i la fe!

11Després vaig veure pujar de la terra una altra bèstia, que tenia dues banyes semblants a les d'un anyell, però parlava com un drac. 12Aquesta bèstia exerceix tot el poder de la primera en presència d'ella i procura que la terra i els qui l'habiten adorin la primera bèstia, la que havia estat curada de la seva ferida mortal. 13Obra grans prodigis, fins a fer baixar a la terra foc del cel en presència de tothom; 14enganya els habitants de la terra amb aquests prodigis que li ha estat permès de fer davant la bèstia, i els convenç que dediquin una estàtua a la bèstia que tenia la ferida provocada per l'espasa, però que ha sobreviscut. 15També li han concedit de donar l'alè de vida a l'estàtua de la bèstia, perquè fins i tot parli, i li han permès que pugui condemnar a mort els qui no adorin l'estàtua. 16I a tots, petits i grans, rics i pobres, lliures i esclaus, els fa portar a la mà dreta o al front una marca, 17perquè ningú no pugui comprar ni vendre si no porta la marca, és a dir, el nom de la bèstia o la xifra del seu nom. 18Aquí cal la saviesa! Qui sigui intel·ligent, que calculi la xifra de la bèstia, que és una xifra referida a una persona: sis-cents seixanta-sis.

Apocalipsi 14

Litúrgia celestial: L'Anyell i el seu seguici

1Després vaig veure l'Anyell dret dalt la muntanya de Sió, i amb ell hi havia els cent quaranta-quatre mil que portaven escrits al front el nom de l'Anyell i el nom del seu Pare, 2i vaig sentir del cel una veu que era com el bramul de les onades, com el retronys d'un gran tro; la veu que vaig sentir era semblant al so dels qui s'acompanyen amb la cítara. 3Cantaven un càntic nou davant el tron i davant els quatre vivents i els ancians. I ningú no podia aprendre aquell càntic fora dels cent quaranta-quatre mil que havien estat rescatats de la terra. 4Aquests són els qui no s'han tacat amb cap dona: són verges. Han estat rescatats d'entre els homes com a primícies per a Déu i per a l'Anyell, i segueixen l'Anyell arreu on va. 5En els seus llavis no s'ha trobat l'engany: són irrepressibles.

Les set copes (14,6-19,8)

Visió preparatòria

6 Després vaig veure un altre àngel que volava altíssim pel cel. Portava una bona nova eterna que havia d'anunciar als habitants de la terra: a totes les nacions, tribus, llengües i pobles. 7I deia amb veu forta:

– Venereu Déu i doneu-li glòria, perquè ha arribat l'hora del seu judici.

Adoreu el creador del cel i de la terra, del mar i de les fonts d'aigua.

8Va seguir un segon àngel, que proclamava:

– Ha caigut, ha caigut la gran Babilònia, la que embriagava totes les nacions amb el vi i la fúria de la seva prostitució.

9 I els va seguir un tercer àngel que deia amb veu forta:

– Els qui adorin la bèstia i la seva estàtua, i portin al front o a la mà la seva marca, 10hauran de beure el vi de la fúria de Déu, abocat sense barreges a la copa de la seva indignació. Seran turmentats amb foc atiat amb sofre davant els àngels sants i davant l'Anyell, 11i el fum del seu suplici pujarà pels segles dels segles. Els qui adorin la bèstia i la seva estàtua i els qui portin la marca del seu nom no tindran repòs ni de nit ni de dia. 12Aquí mostrarà la seva perseverança el poble sant, els qui guarden els manaments de Déu i la fe en Jesús!

13Llavors vaig sentir una veu que deia des del cel:

– Escriu: “Feliços els morts que des d'ara moren en el Senyor! Sí, diu l'Esperit, que reposin del seu esforç, perquè les seves obres els acompanyen.”

La terra, segada i veremada

14Aleshores vaig veure un núvol blanc i al damunt un que hi seia, semblant a un fill d'home. Anava coronat amb una corona d'or i duia a la mà una falç esmolada. 15Un altre àngel va sortir del temple i digué cridant amb veu forta al qui seia sobre el núvol:

– Fes córrer la teva falç i sega. Ha arribat l'hora de segar, i el sembrat de la terra ja és madur.

16Llavors el qui seia sobre el núvol va passar la falç per la terra, i la terra va quedar segada.

17 Després va sortir del temple del cel un altre àngel que també portava un falçó esmolat. 18Sortí llavors de l'altar l'àngel que tenia poder sobre el foc i digué cridant amb veu forta al qui duia el falçó:

– Fes córrer el teu falçó esmolat i verema els raïms de la vinya de la terra, que el raïm ja és madur.

19 L'àngel va passar el seu falçó per la terra, veremà la vinya i abocà els raïms al gran cup de la fúria de Déu. 20 Van trepitjar els raïms fora de la ciutat i en va sortir sang que arribava a les brides dels cavalls a una distància de mil sis-cents estadis.

Apocalipsi 15

Les darreres plagues. Càntic de triomf

1 Després vaig veure en el cel un altre senyal, gran i admirable: set àngels que duïen set plagues, que són les darreres, perquè amb elles acabarà de complir-se la fúria de Déu.

2 Vaig veure també com un mar de vidre barrejat amb foc. Tots els qui havien sortit vencedors de la bèstia, de la seva estàtua i de la xifra del seu nom, estaven drets vora aquell mar, amb cítares de Déu a les mans, 3 i cantaven el càntic de Moisès, el servent de Déu, i el càntic de l'Anyell:

– Senyor, Déu de l'univers,
les teves obres són grans i admirables.

Rei de les nacions,
els teus camins són justos
i veritables.

4 Senyor, qui no et venerarà?

Qui no glorificarà el teu nom?

Perquè tu ets l'únic sant,

i ara que has revelat

les teves justes decisions,

totes les nacions vindran a adorar-te.

5 Tot seguit vaig veure com en el cel s'obria el temple, el tabernacle de l'aliança, 6 i com en sortien els set àngels que duïen les set plagues. Anaven vestits de lli pur i resplendent, amb cenyidors d'or al pit. 7 Un dels quatre vivents lliurà als set àngels set copes d'or plenes de la fúria del Déu que viu pels segles dels segles, 8 i la glòria de Déu i el seu poder van omplir el temple d'un núvol de fum. Ningú no hi podia entrar fins que no s'haguessin acabat les set plagues dels set àngels.

Apocalipsi 16

Les set copes

1Aleshores vaig sentir una veu forta que, del temple estant, deia als set àngels:

– Aneu i aboqueu per la terra les set copes de la fúria de Déu.

2El primer se'n va anar i va abocar la seva copa per la terra, i als homes que portaven la marca de la bèstia i que adoraven la seva estàtua, els van sortir unes úlceres dolentes i malignes.

3El segon va buidar la seva copa pel mar, i l'aigua es va tornar sang, una sang de cadàver, i tots els animals que viuen al mar van morir.

4El tercer va vessar la seva copa pels rius i per les fonts d'aigua, i es van convertir en sang. 5Llavors vaig sentir l'àngel de les aigües que deia:

– Tu, el qui ets i el qui eres, el Sant, ets just donant aquestes sentències. 6Ells havien vessat la sang del poble sant i dels profetes, i ara tu els has fet beure sang. Realment s'ho mereixien!

7També vaig sentir que l'altar deia:

– Ben cert, Senyor, Déu de l'univers, les teves sentències són justes i veritables.

8El quart àngel va abocar la seva copa pel sol, i al sol li fou concedit de cremar els homes amb foc. 9Els homes s'abrusaven per la gran xardor i blasfemaven contra el nom de Déu, que té poder sobre aquestes plagues, però no es van convertir ni li donaren glòria.

10El cinquè àngel va buidar la seva copa damunt el tron de la bèstia, i el reialme de la bèstia quedà cobert de tenebres. La gent es mossegava la llengua de dolor, 11i blasfemava contra el Déu del cel a causa del sofriment i de les úlceres, però no es van convertir de la seva manera de viure.

12El sisè àngel va vessar la seva copa sobre l'Eufrates, el gran riu, i l'aigua del riu es va eixugar, deixant via lliure als reis que havien de venir de sol ixent.

13I vaig veure sortir de la boca del drac, de la boca de la bèstia i de la boca del fals profeta tres esperits impurs com granotes: 14eren tres esperits diabòlics capaços de fer miracles i anaren a trobar els reis del món sencer per convocar-los a la batalla del gran dia del Déu de l'univers. 16Els van convocar al lloc que en hebreu es diu Harmagedon.

15Mira, jo vinc com un lladre. Feliç el qui vetlla sense treure's els vestits perquè no se n'hagi d'anar nu i li vegin les vergonyes!

17El setè àngel va abocar la seva copa per l'espai. Llavors, de dintre el temple, del tron de Déu, va sortir una veu forta que deia:
– Ja s'ha complert!

18Van esclatar llamps, veus i tronades, i la terra tremolava de la manera més violenta que mai ha tremolat des que hi ha vida humana en aquest món.

19La gran ciutat va quedar partida en tres trossos, i totes les ciutats dels pagans es van esfondrar. Déu es recordà de la gran Babilònia i li passà la copa del vi de la seva fúria. 20Les illes van fugir, desaparegueren les muntanyes, 21i una gran calamarsada de pedres de quintar va caure del cel sobre els homes. Però els homes encara blasfemaven contra Déu per la plaga de la pedregada, que havia estat gran i terrible.

Apocalipsi 17

La gran prostituta

1Després vingué un dels àngels de les set copes i em va parlar així:

– Vine, i et mostraré la condemna de la gran prostituta que viu vora les aigües abundants. 2Els reis de la terra s'han prostituït amb ella, i els habitants del món s'han embriagat amb el vi de la seva prostitució.

3 I l'àngel se'm va emportar en esperit al desert. Allà vaig veure una dona asseguda dalt d'una bèstia escarlata, coberta de noms blasfems, que tenia set caps i deu banyes. 4La dona anava vestida de porpra i escarlata i s'adornava amb or, pedres precioses i perles. Tenia a la mà una copa d'or, plena d'abominacions: les impureses de la seva prostitució. 5Portava escrit al front aquest nom misteriós: «Babilònia, la gran, la mare de les prostitutes i de les abominacions de la terra.» 6I vaig veure la dona embriagada de la sang del poble sant i de la sang dels màrtirs de Jesús.

En veure-la, vaig quedar estupefacte. 7Però l'àngel em va dir:

– De què t'estranyes? Ara t'explicaré el misteri de la dona i de la bèstia que la porta, que té set caps i deu banyes. 8La bèstia que has vist era i no és, puja de l'abisme i se'n va a la perdició. Els habitants de la terra que des de la creació del món no tenen escrit el seu nom en el llibre de la vida, s'admiraran de veure que la bèstia era i no és i s'ha fet present. 9Aquí cal saviesa i intel·ligència! Els set caps són els set turons on la dona resideix i són també set reis. 10Cinc d'ells han caigut, el sisè és aquí, l'altre encara no ha arribat, però quan vingui haurà de durar poc. 11La bèstia que era i no és serà el vuitè rei; també pertanyia als set, i se'n va a la perdició. 12Les deu banyes que has vist són deu reis que encara no han rebut la reialesa, però que durant una

hora compartiran el poder reial amb la bèstia. 13Aquests reis tenen un sol pensament: posar al servei de la bèstia el seu poder i la seva autoritat.

14Tots ells combatran contra l'Anyell, però l'Anyell els vencerà, perquè és Senyor de senyors i Rei de reis, i tots els cridats, escollits i fidels venceran amb ell.

15 L'àngel em digué encara:

– Les aigües que has vist, vora les quals resideix la prostituta, són pobles, multituds, nacions i llengües. 16Les deu banyes que has vist i la bèstia acabaran odiant la prostituta, la deixaran sola i nua, li devoraran la carn i la incendiaran, 17perquè Déu ha infós en els seus cors el desig de complir el seu disseny: tots posaran el seu poder reial al servei de la bèstia fins que s'hagin complert les paraules de Déu. 18I la dona que has vist és la gran ciutat, la que ara regna sobre els reis de la terra.

Apocalipsi 18

La caiguda de Babilònia

1Després d'això, vaig veure un altre àngel que baixava del cel i tenia un gran poder. L'esclat de la seva glòria va il·luminar la terra, 2i cridà amb veu potent:

– Ha caigut, ha caigut la gran Babilònia, i s'ha convertit en cau de dimonis, refugi de tots els esperits impurs, refugi de tots els ocellots impurs i refugi de totes les bèsties impures i detestables! 3Havia embriagat totes les nacions amb el vi i la fúria de la seva prostitució; els reis de la terra s'havien prostituït amb ella, i els mercaders de tota la terra s'havien enriquit amb el seu luxe exorbitant.

4Vaig sentir encara una altra veu que deia des del cel:

– Sortiu d'aquesta ciutat, poble meu, i no us faré solidaris dels seus pecats ni sereu tocats per les plagues que hi cauran; 5perquè la muntanya dels seus pecats arriba fins al cel, i Déu s'ha recordat les seves injustícies. 6Pagueu-li amb la seva mateixa moneda, torneu-li el doble del que ha fet, ompliu el doble la copa que ella omplia. 7En la mateixa mesura en què s'havia donat a la pompa i al luxe, doneu-li ara igualment turment i dol. Ella es deia en el seu cor: “Jo governo com a reina; no sóc viuda ni mai portaré dol.” 8Per això ara, en un sol dia, veurà els flagells que li cauran al damunt: mort, dol, fam i el foc que la consumirà. Perquè el Senyor Déu, que l'ha condemnada, és poderós.

Lamentacions sobre Babilònia

9Quan vegin el fum del seu incendi, els reis de la terra que havien compartit la seva prostitució i el seu luxe ploraran i faran grans planys per ella. 10De

lluny estant, per por del seu suplici, exclamaran: «Ai, ai, gran capital, Babilònia, ciutat poderosa! En una hora t'ha arribat la condemna!»

11També els mercaders de la terra ploraran i es lamentaran per ella, perquè ja ningú no els comprarà la mercaderia: 12or i plata, pedres precioses i perles, lli i porpra, seda i escarlata, fusta de tuia, objectes de vori i de fustes precioses, d'aram, de ferro i de marbre; 13el cinamom i l'amom, aromes, ungüents i encens, vi i oli, farina blanca i blat, animals de càrrega i ramats, cavalls i carros, esclaus i vides humanes. 14Els fruits de tardor que desitjava la teva ànima s'han esvaït, has perdut brillantors i esplendors, i no tornaran mai més.

15Els mercaders que ella havia enriquit s'aturaran lluny, per por del seu suplici, ploraran i es lamentaran 16dient: «Ai, ai, gran capital, vestida de lli, de porpra i d'escarlata, adornada amb or, pedres precioses i perles! 17En una hora s'ha perdut tanta riquesa!»

Tots els qui naveguen, capitans, mariners, i tots els qui viuen de la mar, s'aturaran lluny, 18veuran el fum del seu incendi i exclamaran: «Qui es podia comparar a la gran capital?» 19I es tiraran terra pel cap i, plorant i lamentant-se, exclamaran: «Ai, ai, la gran capital que amb la seva opulència havia enriquit tots els qui solquen la mar! En una hora ha quedat devastada!»

20 Alegra-te'n, cel, i també vosaltres, el poble sant, els apòstols i els profetes: Déu l'ha condemnada i us ha fet justícia.

21 Després un àngel poderós va aixecar una pedra grossa com una mola de molí i la llançà al mar tot dient:

– Amb la mateixa violència serà precipitada Babilònia, la gran capital, i no la trobaran mai més! 22Dintre teu, Babilònia, ningú no sentirà més els qui s'acompanyen amb la cítara, ni els cors de veus, ni els qui toquen flautes o trompetes; ningú no hi trobarà mai més artesans de cap mena, tampoc ningú no sentirà dins d'ella el so de la mola. 23La llum dels gresols no brillarà més dintre teu; tampoc ningú no sentirà dins d'ella més el cant del nuvi i de la núvia. I és que els teus marxants dominaven el món, perquè tu enganyaves tots els pobles amb les teves bruixeries; 24i estàs tacada amb la sang dels profetes i del poble sant, i amb la de tots els qui han estat immolats a la terra.

Apocalipsi 19

Litúrgia celestial: Les noces de l'Anyell

1 Després d'això, vaig sentir al cel la veu forta d'una gran gentada que proclamava:

– Al·leluia! La salvació, la glòria i el poder són del nostre Déu. 2 Les seves sentències són justes i veritables. Ha condemnat la gran prostituta que corrompia la terra amb la seva prostitució, li ha demanat comptes de la sang dels seus servents, que ella havia vessat amb les seves mans.

3 I proclamaven encara:

– Al·leluia! El fum del seu incendi pujarà pels segles dels segles.

4 Aleshores els vint-i-quatre ancians amb els quatre vivents es van prosternar i adoraven Déu, que seu al tron, dient:

– Amén! Al·leluia!

5 Després va sortir del tron una veu que exclamava:

– Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents, tots els qui el venereu, petits i grans.

6 Llavors vaig sentir la veu d'una gran gentada, que era com el bramul de les onades, com el retruny d'una tronada potent. I deien:

– Al·leluia! El Senyor, el Déu de l'univers, ha instaurat el seu Regne.

7 Alegrem-nos-en i celebrem-ho, doneu-li glòria. Ha arribat l'hora de les noces de l'Anyell, i la seva esposa ja està engalanada. 8 Li ha estat concedit de vestir-se de lli pur i resplendent, que són les bones obres del poble sant.

Les set visions (19,9-22,5)

Introducció

9 Després un àngel em va dir:

– Escriu: “Feliços els convidats al banquet de les noces de l'Anyell!”

Em digué encara:

– Aquestes paraules són veritables paraules de Déu.

10 Llavors em vaig prosternar als seus peus per adorar-lo, però ell em digué:

– No ho facis pas! Jo no sóc més que un servent de Déu, com tu i com els teus germans que mantenen ferm el testimoni de Jesús. A Déu, has d'adorar, perquè ser testimoni de Jesús vol dir tenir l'esperit de profecia.

Aparició del Messies

11 Després vaig veure que el cel s'havia obert i apareixia un cavall blanc. El seu cavaller s'anomena Fidel i Veraç, i judica i combat amb justícia. 12 Els seus ulls eren com una flama de foc; duia al cap moltes diademes i un nom inscrit que ningú no coneix fora d'ell. 13 Portava el mantell xop de sang. El seu nom és «la paraula de Déu». 14 El seguien els exèrcits del cel, muntats en cavalls blancs i vestits de lli blanquíssim. 15 De la seva boca sortia una espasa esmolada que ha de derrotar els pobles. Ell és qui els governarà amb una vara de ferro i qui trepitjarà el cup de la fúria del Déu de l'univers. 16 Al mantell i al costat portava escrit aquest nom: «Rei de reis i Senyor de senyors.»

Crida al judici de Déu

17 Després vaig veure dret dalt al sol un àngel que cridava amb veu forta a tots els ocellots que volaven altíssims pel cel:
– Veniu, aplegueu-vos per al gran banquet que Déu prepara, 18 on menjareu carn de reis, carn de generals, carn d'herois, carn de cavalls, carn de genets, carn de tots els homes, lliures i esclaus, petits i grans.

Primera derrota de les forces del mal

19 Llavors vaig veure la bèstia i els reis de la terra amb els seus exèrcits reunits per a combatre contra el cavaller i el seu exèrcit. 20 La bèstia va ser capturada, juntament amb el fals profeta que obrava prodigis davant d'ella i enganyava així els qui portaven la marca de la bèstia i adoraven la seva estàtua. Tots dos van ser tirats vius a l'estany de foc atiat amb sofre. 21 Els qui quedaven van ser morts per l'espasa que sortia de la boca del cavaller, i tots els ocellots es van afartar d'aquell carnatge.

Apocalipsi 20

El regne de mil anys

1 Després vaig veure baixar del cel un àngel, que duia a la mà la clau del l'abisme i una gran cadena. 2 L'àngel va agafar el drac, la serp antiga, que és el diable i Satanàs, i l'encadenà per mil anys; 3 el va llançar a l'abisme, on el

tancà amb clau i segellà la porta perquè no enganyi més els pobles fins que es compleixin els mil anys. Acabat, caldrà que sigui deslligat per poc temps.

4 Aleshores vaig veure uns trons, on es van asseure tots aquells qui han rebut el poder de judicar. Vaig veure les ànimes dels qui havien estat decapitats per haver donat testimoni de Jesús i per haver anunciat la paraula de Déu; tots aquests s'havien negat a adorar la bèstia i la seva estàtua, i a portar la seva marca al front o a la mà. Van tornar a la vida i regnaren amb el Crist durant mil anys. 5 Els altres morts no han de reviure abans de complir-se els mil anys. Aquesta és la primera resur-recció. 6 Feliços i sants els qui tinguin part en aquesta primera resurrecció! La segona mort no té cap poder damunt d'ells: seran sacerdots dedicats a Déu i al Crist i regnaran amb ell durant mil anys.

Derrota definitiva de Satanàs

7 I quan s'hauran complert els mil anys, Satanàs serà desencadenat de la seva presó 8 i sortirà per enganyar els pobles de les quatre parts de la terra, Gog i Magog. Reunirà i conduirà al combat una multitud tan nombrosa com els grans de sorra de la vora de la mar. 9 Pujaran, doncs, per tota l'extensió de la terra i encerclaran el campament del poble sant i la ciutat estimada. Però caurà foc del cel i els consumirà, 10 i el diable que els havia enganyat serà llançat a l'estany de foc atiat amb sofre, al costat de la bèstia i del fals profeta. Allí seran turmentats de nit i de dia pels segles dels segles.

El judici universal

11 Després vaig veure un gran tron blanc i el qui hi seia. Davant d'ell la terra i el cel van fugir, i perderen el lloc que ocupaven. 12 Llavors vaig veure els morts, tant els qui havien estat grans com els qui havien estat petits, drets davant el tron, i foren oberts uns llibres. Van obrir també un altre llibre: el llibre de la vida. Els morts foren jutjats segons les seves obres, tal com es trobaven escrites en aquells llibres. 13 La mar va tornar els morts que tenia, i també els retornaren la Mort i l'Hades, el seu reialme, i tots van ser jutjats segons les seves obres. 14 Després la Mort mateixa i l'Hades, el seu reialme, van ser llançats a l'estany de foc, que és la segona mort. 15 I tots els qui no eren escrits en el llibre de la vida també foren llançats a l'estany de foc.

Apocalipsi 21

El cel nou i la terra nova

1Després vaig veure un cel nou i una terra nova. El primer cel i la primera terra havien passat, i el mar ja no existia.

2Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs. 3I vaig sentir una veu forta que proclamava des del tron:

– Aquest és el tabernacle on Déu habitarà amb els homes. Ells seran el seu poble i el seu Déu serà “Déu que és amb ells”. 4Eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls, i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni sofriment. Perquè les coses d'abans han passat.

5I el qui seu al tron va afirmar:

– Jo faig que tot sigui nou.

I afegí:

– Escriu aquestes paraules, perquè són certes i veritables.

6Després em va dir:

– Ja s'han complert! Jo sóc l'alfa i l'omega, el principi i la fi. Al qui tingui set, jo li concediré que begui a la font de l'aigua de la vida sense pagar res. 7El qui surti vencedor rebrà tot això en herència. Jo seré el seu Déu, i ell serà fill meu. 8Però els covards, els descreguts, els corromputs, els assassins, els libidinosos, els qui practiquen la bruixeria, els idòlatres i tots els mentiders tindran la seva part a l'estany de foc atiat amb sofre, que és la segona mort.

La nova Jerusalem

9Aleshores va venir un dels set àngels que tenien les set copes plenes de les set darreres plagues, i em va parlar així:

– Vine i et mostraré la núvia, l'esposa de l'Anyell.

10Em va transportar en esperit dalt d'una muntanya gran i alta i em féu veure la ciutat santa de Jerusalem, que baixava del cel, venint de Déu 11i envoltada de la seva glòria. Resplendia com la pedra més preciosa, com un jaspí cristal·lí. 12Tenia una muralla gran i alta, amb dotze portes, i a les portes hi havia dotze àngels i dotze noms gravats, que són els noms de les dotze tribus d'Israel. 13Tres portes miraven a llevant, tres portes al nord, tres portes al sud i tres portes a ponent. 14La muralla de la ciutat reposava sobre

dotze fonaments que duïen els dotze noms dels dotze apòstols de l'Anyell. 15El qui em parlava tenia una vara d'or per a amidar la ciutat, les seves portes i la seva muralla. 16La ciutat té la forma d'un quadrat: la seva llargada és igual a l'amplada. Va amidar, doncs, la ciutat amb la vara, i el seu perímetre era de dotze mil estadis; la llargada, l'amplada i l'alçada són iguals. 17Va amidar també la muralla, i tenia cent quaranta-quatre colzades de gruix, amb la mida d'home que l'àngel feia servir. 18La muralla era tota de jaspi, i la ciutat, d'or brunyit semblant al cristall més pur. 19Els fonaments de la muralla de la ciutat estaven adornats amb dotze pedres precioses de tota mena: el primer fonament era jaspi; el segon, safir; el tercer, calcedònia; el quart, maragda; 20el cinquè, sardònix; el sisè, sarda; el setè, crisòlit; el vuitè, beril; el novè, topazi; el desè, àgata; l'onzè, jacint; el dotzè, ametista. 21Les dotze portes eren dotze perles; cada una era una sola perla. I la plaça de la ciutat era d'or brunyit com el cristall.

22 De temple no n'hi vaig veure, perquè el seu temple és el Senyor, Déu de l'univers, junt amb l'Anyell. 23La ciutat no necessita que la il·luminin el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror, i l'Anyell és el gresol que la il·lumina. 24Les nacions caminaran a la seva llum, i els reis de la terra li portaran les seves riqueses. 25Les seves portes no es tancaran en tot el dia, perquè allí les nits no existiran. 26Li portaran, doncs, les riqueses i l'esplendor de les nacions. 27Però no hi entrarà res d'impur, no hi entraran els corromputs ni els mentiders. Tan sols hi entraran els inscrits en el llibre de la vida de l'Anyell.

Apocalipsi 22

1 L'àngel em va mostrar també el riu de l'aigua de la vida, transparent com el cristall, que naixia del tron de Déu i de l'Anyell. 2Al mig de la plaça de la ciutat, amb el riu a banda i banda, hi ha l'arbre de la vida, que fa fruit dotze vegades; cada mes dóna el seu fruit, i les seves fulles serveixen per a guarir els pobles. 3A la ciutat no hi haurà res de maleït. Hi tindran el seu tron Déu i l'Anyell. Els seus servents l'adoraran, 4el veuran cara a cara i portaran el nom d'ell escrit al front. 5La nit ja no existirà, no caldrà la llum dels gresols ni la llum del sol: el Senyor Déu els il·luminarà, i regnaran pels segles dels segles.

Epíleg (22,6-21)

6 Després l'àngel em va dir:

– Les paraules que has sentit són certes i veritables. El Senyor Déu, que inspira els profetes, ha enviat el seu àngel per fer conèixer als seus servents allò que aviat s'ha de complir. 7“Vinc de seguida.” Feliços els qui fan cas de les paraules de la profecia que hi ha en aquest llibre!

8 Jo, Joan, sóc el qui vaig sentir i vaig veure aquestes coses. I després de sentir-les i veure-les, em vaig prosternar als peus de l'àngel que me les havia mostrades, amb la intenció d'adorar-lo. 9Però ell em digué:

– No ho facis pas! Jo no sóc més que un servent de Déu, com tu i com els teus germans els profetes, i com tots els qui fan cas de les paraules que hi ha en aquest llibre. A Déu, has d'adorar.

10 L'àngel em digué encara:

– No guardis sota segell les paraules de la profecia que hi ha en aquest llibre, perquè el temps s'acosta. 11Que el malvat continuï fent el mal i que l'impur continuï en la impuresa, però que l'home bo no deixi de fer el bé i que l'home sant continuï santificant-se!

12«Vinc de seguida, i m'acompanya la meva recompensa, per pagar a cadascú segons les seves obres. 13Jo sóc l'alfa i l'omega, el primer i el darrer, el principi i la fi.

14»Feliços els qui renten els seus vestits per poder tenir accés a l'arbre de la vida i poder entrar a la ciutat per les seves portes! 15Fora els gossos, els qui practiquen la bruixeria, els libidinosos, els assassins, els idòlatres i tots els qui estimen o fabriquen la mentida!

16»Jo, Jesús, he enviat el meu àngel perquè doni testimoni davant vostre de tot el que es refereix a les esglésies. Jo sóc el rebrot del llinatge de David, l'estel resplendent del matí.»

17L'Esperit i l'esposa diuen: «Vine!»

I els qui escolten, que diguin: «Vine!»

Qui tingui set, que vingui. Qui vulgui, que prengui aigua de la vida sense pagar res.

Conclusió

18Adverteixo solemnement a tothom qui escolti les paraules de la profecia que hi ha en aquest llibre que, si algú hi posa res més, Déu posarà damunt d'ell les plagues escrites en aquest llibre, 19 i si algú treu cap paraula del llibre d'aquesta profecia, Déu li traurà la seva part de l'arbre de la vida i de la ciutat santa que aquest llibre ha descrit.

20El qui dóna testimoni de tot això, diu: «Sí, vinc de seguida.»
Amén! Vine, Senyor Jesús!

21Que la gràcia de Jesús, el Senyor, sigui amb tothom.